

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VIII. ● № 53 (753). П'ЯТНИЦЯ, 5 ТРАВНЯ 1967 Р. ● Ціна 2 коп.

МІЛЬЙОН ЗА МІЛЬЙОНОМ

За даними Всесоюзної книжкової палати, в 1966 році порівняно з 1913 роком число газет в СРСР збільшилося в 7,6 рази, журнальних видань — у 31 рази — у 2,4 рази. Торік в країні виходило 7967 газет тиражем 110,4 мільйона примірників. У

1967 році відбулось дальше збільшення числа передплатників газет. Разовий тираж їх становитиме приблизно 120 мільйонів примірників. У 1967 ювілейному році Радянської влади тираж книг становитиме 1,4 мільярда примірників, а разовий тираж газет і журналів — приблизно 250 мільйонів примірників. (ТАРС).

У його столі поряд з бланками лікарняних рецептів і медичними інструментами лежать аркуші паперу. Місяцями збирає він по крупицях облюбований матеріал. Проводить і глибокі пошуки, щоб яскравіше змалювати образ молодіжних бійців революції, героїв війни. Але на цьому робкорівська діяльність не вичерпується. Він не раз виступав у газетах з розповідями про письменників, композиторів, вчених, що народилися на Олександрійщині. Для цього йому доводиться багато їздити, збирати факти у воєнних архівах, музеях тощо. Що ж веде цього юнака з вдумливими сірими очима в дорогу? Захоплення, творчий неспокій, бажання роз-

НЕ ПИСАТИ НЕ МОЖЕ

ДВІ ПРОФЕСІЇ АНАТОЛІЯ КОХАНА

повісти людям про невідомі сторінки з життя відважних, талановитих земляків. Робкорівська діяльність стала другою професією Кохана. Взагалі ж він — лікар-педіатр. Прашує в третій міській лікарні. Тут про його роботу колеги кажуть просто: «Обдарований, чуйний, уважний лікар». І не без підстав так говорять. Не одному малюку врятував здоров'я і життя Анатолій. Про це писала місцева обласна газета.

Часом, відчужувачи в лікарні, після безсонної ночі Анатолій вирушає

на пошуки нових цікавих деталей і фактів до чергової статті в газету. Пише він про виховання дітей і про людей трудового подвигу, про друзів-колеги. Пише оповідання, новели, гуморески. Пише, бо не писати не може. Він серцем уподобав роботу газетяра, нелеску і відповідальну, як і його лікарська робота.

В. КОЛЕСНИКОВ,
працівник районної газети «Ленінський прапор»,
м. Олександрія.

ПЕРШИЙ ПОМІЧНИК

Не уявляю своєї роботи без преси. Оскільки я працюю з школярами, то більше всього звертаюся до молодіжних видань — «Комсомольської правди», «Пионерської правди», «Юного ленинця», «Зірки», журналів «Юність», «Вожатий» і, звичайно, до «Молодого комунара».

Газети завжди висвітлюють нові питання, нові факти. Тому я дуже сліdkую за пресою і кілька разів на

рік переробляю план роботи. Якою б ерудованою не була піонервожата і яким би досконалим план не був, але, якщо він складається в серпні, всього передбачити не можна. А сліdkуючи за газетами, бачиш: з'явилося щось нове, потрібне. Зразу починаєш вносити зміни й доповнення.

Взагалі, найбільша цінність газет в тому, що вони націлюють нас, пропагують краще.

Інколи проводиш якісь свої заходи і думаєш: потрібні вони чи ні? А тоді бачиш — газети про це починають писати. З ними й зв'язуємо свої кроки.

В цьому зв'язку хочеться відзначити газету «Молодий комунар». Це наша комсомольська й піонерська газета. Чим вона нам потрібна? Якщо читаєш центральні газети, матеріали у них, звичайно, цікаві, але вони далекі від нас. А коли читаєш про наші обласні діла — це більш захоплююче.

«Молодий комунар» ціка-

вий ще й тим, що він опісує близькі нам справи по області і місту. Хорошу справу розпочала газета, вмістивши анкету випускника.

Хотілось би побажати, щоб «Молодий комунар» давав хоч раз у місяць піонерську сторінку. Щоб більше висвітлював досвід кращих шкіл, піонерських дружин.

Ф. ПРОКОПЕЦЬ,
старша піонервожата
школи № 14.
м. Кіровоград.

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ ПРЕСИ

Слово Леніна, слово партії — до кожного серця!

ГАЗЕТА -
ЕТО
НЕ ЧТЕНЬЕ ОТ СКУКИ...
ГАЗЕТА -
НАШИ ГЛАЗА И РУКИ,
ПОМОЩЬ
ЕЖЕДНЕВНАЯ
В ЕЖЕДНЕВНОЙ РАБОТЕ

В. Маяковский

Розцвіла кумачем Вітчизна

МОСКВА

Разом з яскравим промінням весняного сонця прийшов у Москву Першотравень 1967 року. Нинішнє свято міжнародної солідарності трудящих усіх країн, свято єднання людей праці радянський народ відзначає напередодні знаменного ювілею — 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції.

...Сонячне проміння надає особливу яскравість святковому вбранню Красної площі — головній площі країни. На фасаді ГУМу — велетенський червоний прапор з портретом Маркса, Енгельса, Леніна. На стародавній Кремлівській стіні — державні герби СРСР і союзних республік.

На Красну площу прийшли передовики промисловості і сільського господарства, партійні, радянські, профспілкові і комсомольські працівники, вчені, діячі літератури та мистецтва, визначні воєначальники.

Відсвяткувати Першотравень разом з москвичами в столицю приїхали делегації комуністичних і робітничих партій, посланці зарубіжних громадських організацій.

На центральній трибуні Мавзолею — керівники Комуністичної партії і Радянського уряду.

10.00. З воріт Спаської башти виїжджає на відкритій машині приймаючий парад міністр оборони СРСР,

Маршал Радянського Союзу А. А. Гречко. Закінчивши об'їзд військ, міністр оборони СРСР підіймається на трибуну Мавзолею В. І. Леніна і вголосує промову.

Від імені і за дорученням Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу і Радянського уряду міністр оборони привітав і поздоровив учасників параду, трудящих Радянського Союзу, зарубіжних гостей з днем Першого травня.

Радянські Збройні Сили, заявив А. А. Гречко, надійно охороняють мир та безпеку нашого народу. В бойовій співдружності з воїнами братніх со-

ціалістичних армій вони пильно стоять на сторожі завоювань Жовтня, великої справи соціалізму і комунізму.

За стародавніми стінами Кремля гримлять залпи артилерійського салюту. Могучньо звучить Гімн Радянського Союзу.

Починається урочисте проходження військ. Під розгорнутими бойовими прапорами крокують батальйони військових академій і училищ. Потім на площу вступає бойова техніка. Перед трибуною Мавзолею проїжджають на бронетранспортерах воїни гвардійської мотострілецької Таманської дивізії імені М. І. Калініна, проходять автомашини повітряно-десантних військ, танки гвардійської Канте-

(Закінчення на 2-й стор.)

КІРОВОГРАД ПЕРШОТРАВНЕВИЙ

Фото В. КОВПАКА.

Розцвіла кумачем Вітчизна

Київ

Завжди прекрасний Першотравень — свято праці, весни людства, вісник добрих звершень! Але нинішній Першотравень — особливий. Він відзначається в обстановці всенародної підготовки до 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. У передвер'ї цього знаменного ювілею трудівники двічі орденоносної України зосереджують свої зусилля на виконанні планів другого року п'ятиріччя, на створенні матеріально-технічної бази комунізму.

У яскравому вбранні міста і села України. Особливо величний вигляд має її столиця — місто-герой Київ.

На трибунах уздовж головної магістралі — члени ЦК КП України, депутати Верховної Ради СРСР і Верховної Ради УРСР, міністри, керівники республіканських установ, відомств, лауреати Ленінської та Державної премій, Герої Радянського Союзу, Герої Соціалістичної Праці, ветерани революції, новатори і передовики промисловості, сільського господарства, діячі науки і культури, представники партійних, радянських і громадських організацій, гості столиці України. На гладі асфальту під бойовими прапорами вишикувались військові частини і підрозділи.

Десять ударів відбивають київські куранти. На урядову трибуну піднімаються керівники Комуністичної партії і уряду України.

У відкритій машині на Хрещатик виїжджає виконуючий обов'язки командуючого військами Київського військового округу генерал-полковник В. П. Чиж. Приймавши рапорт командуючого парадом, він об'їжджає війська, поздоровляє їх із святом, потім піднімається на трибуну і виголошує промову.

Незабутнє видовище являв собою військовий парад. Він з новою силою ще раз переконливо показав незламну могутність радянських Збройних Сил, високу бойову виучку воїнів, їх беззавітну відданість Комуністичній партії і народові, готовність на перший заклик стати на захист любимої Вітчизни, братніх країн соціалізму, завдати нищівного удару будь-якому агресорові.

Ще не стих гул бойової техніки, а на Хрещатик вливається могутній людський потік.

Святкове оформлення демонстрації розповідає про велику роботу, яку провели колективи промислових підприємств та будов по переходу на нову систему господарювання, про успішне виконання соціалістичних зобов'язань, взятих на честь 50-річчя Великого Жовтня.

Кияни, як і всі радянські люди, гаряче підтримують ленінську зовнішню політику Комуністичної партії і Радянського уряду, політику миру і безпеки народів. Вони з величезним задоволенням і одностайним схваленням сприйняли історичні документи конференції європейських комуністичних і робітничих партій з питань безпеки в Європі, звернення на підтримку в'єтнамського народу і заяву з приводу військового перевороту в Греції.

Разом з українськими юнаками і дівчатами по центральній магістралі міста проходять посланці країн Азії, Африки і Латинської Америки, які оволодівають знаннями у вищих навчальних закладах України.

Святковий похід киян завершують фізкультурники. В їхніх рядах переможці багатьох всесоюзних і міжнародних змагань.

Першотравнева демонстрація трудящих столиці України ще раз переконливо показала вірність киян, всього українського народу інтернаціональній солідарності з світовим робітничим класом, їх безмежну відданість великим цілям ленінської партії, рішучість зустріти славне 50-річчя Радянської влади новими патріотичними зверненнями в ім'я торжества комунізму в нашій країні.

(РАТАУ).

Москва

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

мирівської дивізії, артилерія, ракетні війська.

Військовий парад завершують підрозділи ракетних військ стратегічного призначення. Серед різних за типом і призначенням ракет найбільш перекопниве видовище являють міжконтинентальні балістичні ракети. Проходять ракети на твердому паливі. Вони можуть запускатися в мінімальні строки з шахтних, самохідних та інших стартів.

Замикають колону глобальні ракети, для яких не існує меж дальності польоту і які здатні «дистати» противника в будь-якій точці земної кулі.

Створені і виховані ленінською партією, ракетні війська завжди перебувають у бойовій готовності і здатні

надійно захистити інтереси нашої Батьківщини і всього соціалістичного табору від посягань імперіалізму.

Після закінчення військового параду Красну площу заповнюють стрункі ряди фізкультурників.

Гримить «ура!». Тисячі учасників маршу-параду скандують: «Ленінському Центральному Комітетові — Слава! Слава! Слава!», і малюки біжать до трибун Мавзолею, щоб вручити квіти керівникам партії і уряду.

На площі — автомашини з яскравими панно і закликами — «Великому ювілею — гідну зустріч!». У першотравневих колонах крокує трудова Москва.

Господарська реформа — тема оформлення майже всіх заводських колон, які вийшли на першотравневу демонстрацію. В минулому кварталі за новою економічною системою в Москві працювало 198 виробничих колективів. До кінця ювілейного ро-

ку до них приєднається ще 375 заводів і фабрик.

Палким схваленням зустріли радянські люди документи конференції європейських комуністичних і робітничих партій у питаннях безпеки в Європі. «За мир та безпеку в Європі!», «Зміцнювати бойову солідарність з героїчним В'єтнамом!» — транспаранти з цими словами високо підняті над рядами демонстрантів. Москвичі висловлюють рішучий протест проти масових репресій і переслідувань демократів та патріотів у Греції.

Першотравнева демонстрація в столиці відобразила палке прагнення радянських людей відзначити ювілейний рік новими досягненнями в славу Батьківщини.

Урочисто зустріли Першотравень трудящі Ленінграда, Мінська, Владивостока, Тбілісі та інших міст країни.

Знамена. Знамена. Знамена. Мов підняті келихи щастя, вони плам'яють на сонці. Липнуть урочисті марші. За прапороносцями, які відкрили демонстрацію трудящих міста Кіровограда, на площу імені С. М. Кірова вступає юнь.

Над колонами вихованців школи-інтернату № 1 вирізьблюються слова в обрамленні білих квітів: «Хай завжди буде сонце».

Вслід за червоногалстуковим племян на площі з'являються солдати з дітьми на руках. Це символічно. Радянські воїни завжди на сторожі світанку, на сторожі щастя. За це ми стоїмо з перших днів народження Країни Рад, за це ми боремося постійно. І закономірно, що в першотравневих колонах серед святкових гасел, портретів то тут, то там зринає настійне: «Руки геть від В'єтнаму!».

Ідуть і йдуть школярі мимо трибуни. За музичною школою — школа № 25, потім — четверта, вісімнадцята, двадцять друга. На кілька хвилин площа стає лісовою галявиною і розцвітає червоними гвоздиками. Це коли проходять учні двадцять першої школи з букетами гвоздик в руках.

Про дружбу народів нашої країни, про вільну сім'ю республік-сестер розповідають учні школи № 15. Їх прапороносці в національних костю-

мах, і над колоною, як символ щастя, тріснуть прапори всіх республік.

Учні тридцять четвертої школи доповнюють своїх колег красномовною розповіддю про 50-річний шлях Вітчизни.

Країці з кращих несуть портрети Маркса, Енгельса, Леніна. «Починалось з «Аврорі» наше сьогоднішнє щастя», — думаєш, дивлячись на аврорівців у безкозирках. За ними крокують червонозорівці. «Всі на Денікіна!» — кличе гасло над колоною, і відразу постають в уяві ті важкі роки. За хлопцями в будьяківках пропливають робітник і селянка. В руках — серп і молот. А потім — воїн-переможець з дитинсю на руках і опущеним мечем. І ось вже на площу вступають космонавти...

Багато відумки, праці вкляли в цю інсценізацію школярі.

Зі смаком оформлені колони педінституту, філіалу Харківського політехнічного інституту, будівельного технікуму та інші.

Гомінлива юнь вступає місце на площі старшому покоління.

«Урядове завдання виконаємо достроково» — пламені напис. То вже крокують червонозорівці. У них слово тверде. Є чим гордиться. Машини «Червоної зірки» знають в Індії та Алжирі, Пакистані, у Гвінеї і на Кубі... Поряд з емблемою заводу — орден Трудового Червоного Прапо-

Кіровоград

ра. Самовідданою працею здобув колектив цю високу нагороду і далі множить свої успіхи. Монолітною колоною йдуть робітники механо-складального цеху. Вони завоювали право іменуватися колективом імені XXIII з'їзду КПРС. Формувальники ливарного цеху ковкого чавуну на чолі з Віталієм Гетьманцем борються за звання колективу імені 50-річчя Великого Жовтня. На грудях стержневців А. Г. Гордійчук, формувальника В. К. Белімова сяють ордени Леніна. За дострокове виконання семирічного плану нагороджено цих робітників. Івана Олександровича Шиша удостоєно звання Героя Соціалістичної Праці.

За червонозорівцями на площу вступають робітники агрегатного заводу, ремзаводу «Укрсільгосптехніки», вагоремонтного заводу, будівельники, швей, господарі сталевих магістралей... Транспаранти над кожною колоною розповідають про трудові здобутки на честь 50-річчя Радянської влади.

Близько трьох годин тривала першотравнева демонстрація трудящих Кіровограда, демонстрація непохитної єдності партії і народу. А потім вулиці сповнилися гомінливими потоками кіровоградців.

Кіровоград першотравневий

«МОЛОДИ КОМУНАР»

№ 53 (753) 2 стор.

ОЛЕКСАНДРІЯ

Вулиця Жовтнева шахтарської Олександрії у полоні посмішок сотень людей. Рівно о десятій годині ранку починається святкова демонстрація трудящих міста. Її за традицією відкривають учні міських шкіл. Потім йдуть живописними колонами учні середніх спеціальних закладів

І ось вже на марші робітничі колони. Попереду — гірники. Вони принесли свої рапорти про трудові звершення на вахті передтравневій.

Про успіхи в праці розповідають і транспаранти в колонах хліборобів Олександрійського району.

Кілька годин тривала демонстрація. Вона ще раз продемонструвала велике інтернаціональне чуття радянських людей.

КІРОВОГРАД ПЕРШОТРАВНЕВИЙ

Фото В. КОВПАКА.

Розвивайся буйноквіттям

ЦК ЛКСМ України та Міністерство автомобільного транспорту у спільній постанові відзначили, що при активній участі комсомольців і молоді, піонерів, школярів та працівників шляхових господарств у минулому році проведена значна робота по озелененню шляхів та населених пунктів. В республіці вздовж шляхів посаджено 618 кілометрів лісо-смуг і живоплотів, закладено 515,4 гектара садів, 4500 кілометрів алейних та

групових декоративних насаджень, на честь 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції, закладено парки, сквери, алеї, квітники.

Перше місце здобула Запорізька обласна комсомольська організація. Їй вручено грошову премію в розмірі три тисячі карбованців. На другому місці — Київська та Миколаївська організації. Їм вручено по дві тисячі карбованців кожній. Запорізька, Київська та Мико-

лаївська організації нагороджені Почесними грамотами ЦК ЛКСМУ.

Грошові премії, вручені обласним комсомольським організаціям, використовуються для преміювання окремих організацій, комсомольців і молоді, піонерів і школярів, працівників шляхових господарств, що відзначились у проведенні робіт в минулому році.

Крім того, Почесними грамотами ЦК ЛКСМУ нагороджено Донецьку, Вінницьку, Житомирську, Тернопільську, Чернігівську, Харківську, Черкаську, Кіровоградську та Сумську обласні комсомольські організації.

Підсумки соціалістичного змагання комсомольських організацій, комсомольців і молоді, піонерів і школярів, працівників шляхових господарств по озелененню шляхів і населених пунктів в 1966 році

Серед імен комсомольців Кіровоградщини, які віддали своє життя в боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками, є й ім'я Миколи Гаєнка, уродженця Піщаного Броду, Добровеличківського району.

В редакцію «Молодого комунара» передали лист від Івана Сергійовича Удода, однополчанина, члена комсомольського бюро авіаційного полку, комсоргом якого був М. В. Гаєнко.

„ПОКИ ОЧІ БАЧАТЬ...“

ВИНА застала Колю в частині, де він служив в армії майстром авіаозброєння.

В 1943 році Коля Гаєнко попросився повітряним стрільцем і почав вилітати на бойові завдання. Його штурмовик ІЛ-2 наносив нищівні удари по ворожих укріпленнях і бойовій техніці. В повітряних боях на Орловсько-Курській дузі М. Гаєнко збив чотири ворожих винищувача.

За відагу і сміливість його нагороджено орденами Червоної Зірки, Червоного Прапора та медалями.

Комсомольці авіаполку обрали Миколу своїм ватажком. Після тяжких польотів секретар комсомольської організації йшов до стоянки літаків, говорив з хлопцями, читали разом зведення Радінформбюро. Друзі поважали його за щирість, товариську допомогу і сміливість.

В ці грізні дні Миколу Гаєнка було прийнято в члени партії. В заяві про вступ він написав: «Поки очі мої бачагь землю, а руки тримають кулемет, я буду бити фашистів до повного знищення».

Більше п'ятдесяти бойових вильотів зробив старший сержант. Вліт 19 жовтня 1943 року був останнім... Повертаючись із завдання, один із наших літаків зробив вимушену посадку біля лінії фронту. Микола Гаєнко разом з товаришами вилетів на розшуки. Фашисти відкрили шалений зенітний вогонь. Снаряд влучив у літак. Довелось сісти на нейтральному полі. Ворог зосередив на сміливцях мінометний вогонь.

Вночі ми підібрали його тіло і поховали під деревами в районі міста Невеля. Над його могилою ми поклались:

— Поки очі бачать землю, а руки тримають штурвал літака, будемо бити фашистів до повного знищення.

Наш полк з боями дійшов до Берліна. Ми відплатили за смерть нашого бойового друга.

І. УДОД.
м. Запоріжжя.

ТИЖДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ГЕРОІВ

УЖЕ УСМІХАЛОСЬ сонце перемоги, як біля командного пункту дивізіону розірвався ворожий снаряд. І М. І. Мокряк, який пройшов переможно від Новоукраїнки до Севська, наводячи страх на ворогів революції, не стало...

Його тіло проводжали біці в Москву, бо Радянський уряд розпорядився похоронити героя на Красній площі біля Кремлівської стіни. Були тут і партизани з Кіровоградщини, яких Марко Ісайович запаливав на подвиг, з якими захищав здобутки Жовтня.

Вони дивились на припущені прапори, орден Червоного Прапора, яким його нагороджено, слухали траурну мелодію маршу, і перед ними постав життєвий шлях героя.

...Син наймита з Павлівської волості Єлисаветградського повіту (тепер Новоукраїнський район), він вчився деякий час в школі, потім наймитовав у поміщика Уриновича. Мабуть, ще тоді, під час першої російської революції, коли червоні півні палахкотили над маєтками багатіїв, посіялись в серці юнака зерна бунтарства.

Чотири роки військової служби в царській армії, потім підневільна праця і злиденне життя. І ось знову імпералістична війна. Марко Ісайович стає майстром артилерійської справи. За мужність і відвагу був нагороджений чотирма георгіївськими хрестами і стількома ж медалями.

Великий вплив на свідомість артилериста Мокряка справила більшовницька агітація. Він добре вивчає військову справу, щоб у слушний момент повернути зброю проти царя і поміщиків.

Жовтнева революція триумфальним маршем дійшла і до Новоукраїнки: в лютому 1918 року тут було встановлено Радянську владу. Та австро-німецькі імпералісти і українські буржуазні націоналісти в березні знову окупували Україну.

В ці грізні дні Марко Ісайович не сидів, склавши руки. В селянській світлі він ходив по селах волості, роз'яснював антинародну політику буржуазно-націоналістичного уряду Центральної Ради і залучав бідноту до партизанського загалу. Через рік, коли народна влада знову була відновлена, Мокряка призначають

помічником військового комісара.

Навесні 1919 при допомозі партійного та комсомольського комітетів військового комісара на чолі з Демченком і Мокряком організував партизанський загін, в якому нараховувалось триста чоловік. За ініціативою Мокряка в складі загону був створений артилерійський дивізіон, який в 6-ту Українську радянську дивізію, поповнившись ще людьми, ввійшов під номером 17. Командиром його призначили М. І. Мокряка, а комісаром — І. Д. Демченка.

Довгий і важкий шлях пройшли гармати. Не раз ураганим вогнем підтримували Знамянський, Апанівський і Тираспільський піхотні полки. «Раз Мокряк ворухнеть — значить все в порядку», — казали піхотинці.

Під Полтавою дивізія, до складу якої входив і артилерійський дивізіон, розгромилла денікінців. Гармати проявили виключний героїзм, розстрілюючи шрапнелі вогнем офіцерські полки. Розлютований генерал видав наказ про велику грошову нагороду за голову червоного командира. Але Мокряк був невловимий. А дивізіон вписував в історію боротьби все нові героїчні сторінки. За успішно проведений бій під Бахмачем Марка Ісайовича Революційно-Військова Рада нагородила золотим годинником.

І ось останній прорив до Севська, що залишив бійців без червоного командира.

...Прошло вже багато літ з дня героїчної загибелі Марка Ісайовича Мокряка. Але вдячні нащадки не забувають про нього. На надгробній плиті, де золотими літерами викарбувано: «Мокряк М. І. 1886—1919 рр.», — завжди живі квіти.

Є. ГОРБУНОВА,
старший науковий співробітник
Кіровоградського облархіву.

НЕВЛОВИМИЙ ГАРМАШ

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»

ЖЕНИНІ РУКИ

— Загін імені Жені Дірюгіної, стрункої! — звучить голос старшої піонервожатої Тишківської середньої школи № 2. Так, відчині шестикласники з гордістю носять ім'я цієї відважної дівчини, юного санітарного інструктора штурмової роти морської піхоти.

Коли кований фашистський чобіт прогуркотів містами і селами Криму, Женя ні хвилини не вагалась, стала в ряди визволителів рідної землі. Се-

ред вибухів снарядів, пошвиству куль і осколків ласкаві Женині руки рятували життя радянських бійців.

Та не судилося дівчині побачити свою землю звільненою від фашистської погані: при штурмі Сапун-Гори молоде життя обірвало ворожа куля.

Тишківські слідопити вирішили якнайбільше дізнатись про життя юної патріотки. Вони листуються з учнями Сімферопольської середньої школи № 98, в якій вчилася Женя Дірюгіна. Мати дівчини-героїні поділилася з піонерами спогадами

В. ДІМІН.
Добровеличківський район.

ПІСНЯ ПРО БІЛИЙ ПАМ'ЯТНИК

[Уривок з поеми]

Білий пам'ятник. Б'є прозоро
З-під граніту вогонь величний.
А на чорному лабрадорі
«Вічна слава...» Горить навічно.
А навколо шумлять каштани:
«О прокинься! Проснись, коханий!»
І розплющують очі квіти:
«Ми вас будем завжди любити».
А вогонь палахтить у ніші,
Найвітлішій і найтемнішій.
Скільки в ньому думок згоріло.
Скільки в ньому зотліло слів.
О троянди! Віддайте крила
Необвуглених пелюстків,
Білий пам'ятник. Я щорання
Мимо нього іду — прямую.
Він тамує в собі зітхання.

І невимовне щось тамує.
Він зі мною піти не може,
Щоб нарвать собі в полі квітів.
Бо ходити йому не гоже...
Білий пам'ятник, тінь від тебе
Піднялась у високе небо,
Ніби птах дивовижний, ярий,
Наді мною вона ширяє.
І зачіплюється за хмари
І зникає за небокраєм.
А вогонь у німії тривозі
Б'ється в ніші і оживає.
І горять на моїй дорозі
Чиєсь виболілі слова:
«Будівельником був я, хлопче.
Будував твоє місто, синку.
Ти не бачив, як ворог топче

І стинає мої будинки.
Вони корчили в дивних руках,
Кровки падали обгорілі.
То не кровки були, а руки,
Мої руки і власне тіло...»
Білий пам'ятник, знаю вперто,
Що безсмертне твоє буття.
Якщо я не ціну безсмертя,
То навіщо мені життя?
Білий пам'ятник, вірять треба.
Не схилитися у зневірі.
Якщо я не повірю в себе,
То чи в мене ще хто повірить?
Білий пам'ятник, хто прославить
Серця зрадного темну бідність,
Якщо підлість за горло давить,
То чи варто ставати підлим?
Білий пам'ятник, вибач, звісно,
Нам не варто дружити з журбою.
Моя пісня — твоя це пісня,
Але пісня про нас з тобою.
Валерій ГОНЧАРЕНКО.

Є У ПОЛЬЩІ МОГИЛА

Йшов солдат на захід. Його радо зустрічали звільнені народи Європи, бо ніс він на червоному прапорі волю і братерство, а у грудях — людяне серце.

Впав солдат в лютій борні, і гаряча кров його серця окропила зелен-трави. Вдячні люди поховали його на своїй землі і навіки вписали його ім'я в історію своєї країни.

Одним із тих бійців-визволителів був наш земляк з Олександрійщини Іван Юхимович Жежеря. На братній землі вільної Польщі на могилі Героя встановлено пам'ятник. Наші друзі приходять сюди, щоб покласти живі квіти, щоб вклонитись визволителю. На батьківщині Героя вони надіслали з могили землю, на яку впала червоно його гаряча кров.

ІМ ДОВІРЯЮТЬ ЗБРОЮ

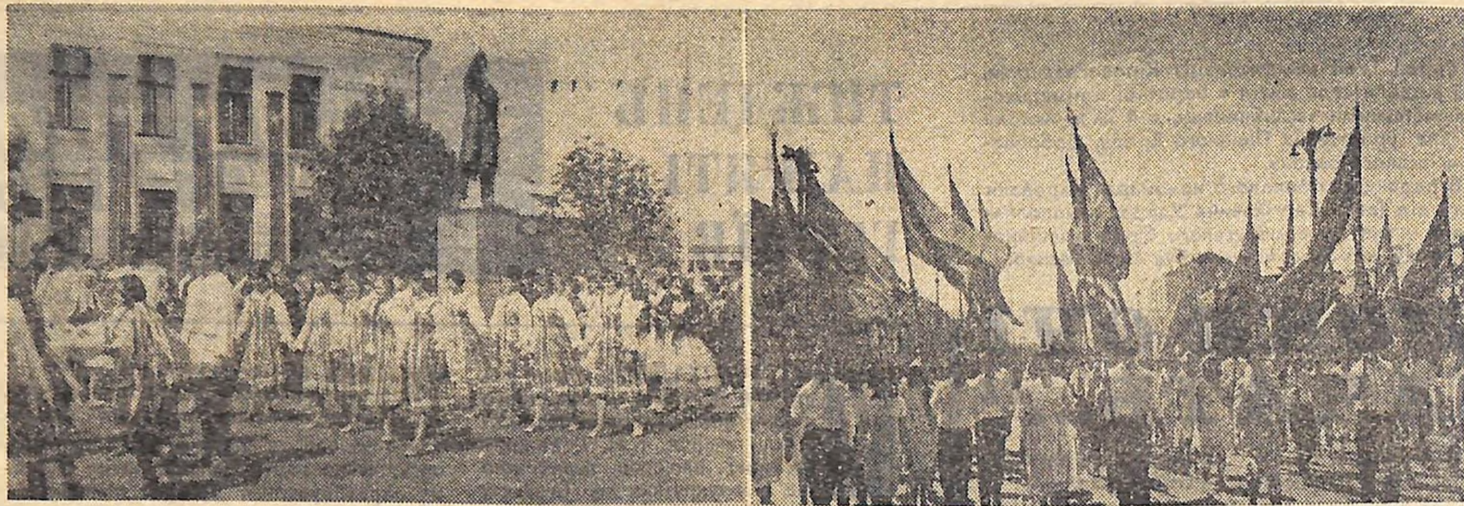
ЇХ ЗДАЛЕКУ пізнаєш, демобілізованих воїнів. Повертаються в рідні села міста стрункими, підтягнутими. Армійський гарт допомагає їм долати труднощі в роботі, як в дні служби — важкі переходи. Позертаються хлопці з армії, а їх місце в солдатському строю займає нове поповнення. Сьогодні ці юнаки ще допризовники, а завтра Батьківщина їм довірить зброю.

Комсомольські організації Новоукраїнського району готують молодь до виконання почесного обов'язку — служби в армії. Разом з військкоматом, районним комітетом ДТСААФ вони організують зустрічі з демобілізованими воїнами і ветеранами Великої Вітчизняної війни, проводять змагання з комплексу ГЗБ. Комсомольці колгоспів, підприємств і шкіл району листуються із своїми товаришами, які проходять службу в армії. Часто пишуть командири підрозділів про відмінну службу наших земляків. Нам приємно, що хлопці свято виконують наш наказ служити чесно і сумлінно.

Підуть служити в армію і юнаки, які цього разу зібрались в районній Будинку культури на вечір допризовника. Серед гостей — учасники війни, воїни Радянської Армії. Офіцери запасу В. І. Бондаренко, П. П. Тесля, працівник райвійськкомату Г. С. Чуб розповіли майбутнім солдатам про грізні роки Великої Вітчизняної війни, про своїх бойових побратимів, які не шкодували свого життя заради перемоги. Вони дають наказ гідно нести службу, добросовісно виконувати військову присягу.

Про будні радянських воїнів розповіли офіцери і солдати Кіровоградського гарнізону Г. Валусь, О. Барановський, О. Товкач. Хлопці запевнили присутніх, що вони будуть щиро стояти на варті священних рубежів Вітчизни.

В. КРЕЦУЛ,
секретар РК ЛКСМУ.

1 Травня. Колони демонстрантів на вулицях Малої Виски [піворуч] та Олександрії.

Фото В. ТОПЧІЯ І А. БОЙКА.

КЛЮЧІ, АБО СІМ СЕРІОЗНИХ ДЯДЬ

Підліток вимагає уваги

— Васько, на цеглину. Закутуй у ганчірку і роздушуй швидко... Та ти хіше, бо почують!

Васько заходився біля цеглини, а Микола, старший брат, став «на шухері».

...Коли в дитячій кімнаті, де екстрено збиралася рада — семеро поважних дядь, — хлопчаків запитали: «Навіщо вам було проникати в кіоск?», вони понуро мовчали. І десятирічний Васько, і старший на три роки Микола. А що могли відповісти?

«Злочин. Безсумнівний. І за нього треба карати. Еге, карати, а кого? Не дуже це проста річ», — роїлися думки в голові Сергія Архиповича Хохлова, прокурора.

— Не квапмося. Гляньмо в корін

зла, — сказав, і всі погодилися.

...Почалося це нібито випадково. Заскочили брати в багатопверховий будинок бешкетуючи: натискали на кнопку дзвінка і раптом дивляться, а в дверях стримить ключ. Забули господарі! Спершу хотіли не чіпати, а потім:

— Васько! Візьми. Заховаємо, а колись прийдемо, коли нікого дома не буде, і...

Чому ж брати почали шахраювати? Хіба спонукав хто? Ні. Звичайний недогляд батьків. Неуважність до зміни в характері (вовкуватість, настороженість) з боку педагогів.

І суть не в тому, що батьків оштрафували, а в тому, що після роз-

мови з радістю, після зборів у школі хлопчак зрозумів згубність стежки, на яку ступили.

Була прикра пригода в одній сільській школі: з кишень старшокласників почали зникати речі. Виявилось, що це справа рук третьокласників, що ходили до школи з далекого хутора. Теж відсутність нагляду... Знову до райкому комсомолу полетіла тривожна звістка — і знову зішлася рада, очолювана заступником голови райвиконкому В. П. Гончарем...

Семеро дядь серйозно дивляться на хлопчика, що вчинив крадіжку. Маленька крадіжка, але може, якщо пройде безкарно, зівечити душу людини, все її життя. Жоден випадок хуліганства чи іншого, бодай незначного лиходійства не лишається поза увагою ради дитячої кімнати.

П. ЛИНОВИЦЬКИЙ.

с. Олександрівка.

3 мінімальною перевагою

Перед останнім туром чемпіонату країни з футболу серед команд другої групи класу «А», що відбувся 2 травня, турнірне становище кіровоградської «Зірки» і сімферопольської «Таврії» було майже однакове: з дванадцяти українських команд ці два колективи були останніми.

Це й обумовило гостроту поєдинку, який проходив у Кіровограді. Тривалий час гра в основному проходила в центрі поля.

На відпочинку команди пішли, так і не відкривши рахунок. Початок другого тайму проходить також при територіальній перевазі господарів поля. На 59-й хвилині Анатолій Кравченко з штрафного удару відкотив м'яч Миколі Корольову, а той низом сильно пробив його у ворота.

Скільки на намагалися гості уникнути поразки, це їм не вдалося зробити. Навпаки, центральний нападаючий «Зірки» Дровецкий упустив реальну можливість збільшити рахунок. Лишившись один на один з воротарем «Таврії», він пробив повз ціль.

З рахунком 1:0 перемогли кіровоградці. І в зустрічі дублюючих складів цих команд, яка відбулася напередодні в Знамячці, виграли кіровоградці — 2:0. Автором обох голів був Зіновій Гнатик.

Наводимо результати інших зустрічей: СКА (Одеса) — «Дніпро» — 0:1, «Металіст» — СКА (Львів) — 0:0, «Карпати» — «Труд» — 0:1, «Молдова» — «Авангард» — 0:0, «Локомотив» (Калуга) — «Волга» (Горький) — 0:0, «Локомотив» (Вінниця) — «Сокіл» — 0:0, «Волга» (Калінін) — «Шинник» — 0:1, «Металург» (Запоріжжя) — «Металург» (Тула) — 3:1.

Подіємо турнірну таблицю команд другої групи другої підгрупи класу «А» станом на 3 травня:

І	В	Н	П	М	О
«Локомотив» В.	7	5	2	9	12
«Труд»	7	4	1	9	10
«Дніпро»	7	4	1	6	9
СКА К.	6	3	0	6	9
«Металург» З.	7	3	2	8	8
«Металіст»	7	3	2	5	8
«Авангард»	7	2	2	6	8
«Молдова»	7	2	4	3	7
«Карпати»	7	2	3	6	7
«Сокіл»	7	2	3	4	7
«Волга» Г.	7	1	5	1	7
СКА Од.	7	2	3	4	7
СКА Л.	7	2	3	6	7
«Зірка»	7	2	3	4	6
«Металург» Т.	7	2	3	5	6
«Шинник»	7	3	0	4	6
«Локомотив» К.	7	2	3	4	6
«Судобудівники»	6	4	2	1	5
«Волга» К.	7	0	5	2	10
«Таврія»	7	0	1	6	16

СВЯТКУЮТЬ ТРУДЯЦІ СВІТУ

ДРВ. У Ханой в міському театрі відбулись урочисті збори громадськості столиці ДРВ. Учасники зборів прийняли резолюцію, в якій висловили подяку міжнародному робітничому класові за братерську солідарність з героїчною боротьбою в'єтнамського народу.

ПОЛЬША. Сотні тисяч трудящих вийшли на заліті промінням весняного сонця вулиці і площі Варшави. Перед учасниками першо-

травневої демонстрації виступив перший секретар ЦК ПОРП тов. Владислав Гомулка.

БОЛГАРІЯ. Трудящі болгарської столиці відзначили Першотравневе свято яскравою барвистою демонстрацією. Учасники демонстрації проголосували привітання на честь Болгарської комуністичної партії і уряду, непорушної болгаро-радянської дружби, на честь єдності і згуртованості со-

ціалістичних країн та міжнародного комуністичного руху.

ФРАНЦІЯ. Традиційним мітингом біля біржі праці відзначили паризькі трудящі свято 1 Травня. Над головами маніфестантів були підняті транспаранти «Хай живе день солідарності 1 Травня!», «Американці, забирайтеся геть з В'єтнаму!», «Хай міцніше єдність робітничого класу!».

США. Тисячі жителів

Нью-Йорка — ветерани робітничого руху, студентська молодь, представники профспілок та інтелігенції прийшли на Юніон-сквер в центрі міста на першотравневий мітинг. «Зупиніть війну у В'єтнамі», «Повну рівність американським неграм», «Ми вимагаємо підвищення зарплати і зниження цін», — головні лозунги учасників першотравневого мітингу.

(ТАРС).

КІРОВОГРАД ПЕРШОТРАВНЕВИЙ

Крокують спортсмени.

Фото В. КОВПАКА.

П'ЯТНИЦЯ, 5 травня. Перша програма. 11.00 — Кіножурнал та

художній фільм «Дайте книгу скарга» (Кіровоград). 16.50 — Тележурнал «Піонерія». (М). 17.20 — Для школярів. «Я їду по глобусу». (К). 17.40 — «Золотошукачі». Мультифільм. (К). 17.50 — Тележурнал. (Кіровоград). 17.55 — Голубий екран — школярям. «Змінна і її границя». (Кіровоград). 18.20 — «Завжди на передовій». Передача, присвячена Дню преси. (К). 18.40 — «Ви нас про-

сили». Концерт на замовлення журналістів. (К). 19.30 — Естафета новин. (М). 20.30 — «Вісники весни». Монтаж народних пісень і танців. (Бухарест). 21.00 — Новини кіноекрана. (К). 21.50 — В ефірі — «Молодість». «Орбіта». Передача, присвячена Дню преси. (М).

Друга програма. 11.00 — Тележурнал. (К). 11.15 — Для юнацтва. «Шлях в науку». Наукова олімпіада. (М). 11.45 — Концерт російської ліричної пісні. (М). 12.25 — «Політичні знання — всім». (М). 17.00 — Фільм для дітей. (Дніпропетровськ). 17.20 — «Завжди на передовій». (М). 17.50 — Теленовіни. (М). 18.00 — Тележурнал. (К). 18.20 — Англійська мова для малят. (Дніпропетровськ). 18.40 — Дніпровські новини. (Дніпропетровськ). 18.55 — «Сьогодні — День преси». «500 номерів однієї газети». (Дніпропетровськ). 20.30 — Художній фільм «Крилат». (Дніпропетровськ). 21.50 — Концерт на замовлення працівників преси. (Дніпропетровськ).

Друга програма. 11.00 — Наш коментар. (К). 11.10 — «Сіра хвороба». Новий художній фільм. (К). 16.00 — «Від семи до 70-ти». (М). 16.50 — Для школярів. «Я тут живу». (Горький). 17.20 — «Знання». Науково-пізнавальна програма. (М). 17.50 — Наша афіша. (К). 21.00 — «Сіра хвороба». Новий художній фільм. (К). 22.30 — Телевізійний театр мініатюр. «Де що про різне». (М).

Субота, 6 травня. Перша програма. 11.00 — Художній фільм «Друзі і роки». Перша і друга серії. (Кіровоград). 17.55 — Англійська мова для малят. Урок 17. (К). 18.20 — «Ведмідь-танцюристи».

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-35, відділів — 45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського
обкому ЛКСМУ.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.